

Öröm és vidámság

Szines gyermeknap Szegeden

A fiú kettőforintost tart a kezében, perselybe akarja dobni, amikor egy felnőtt megszólítja: „Nem kell fizetned.” A gyerek nem hiszi el, a buszvezetőt kérdezi, aki ugyanezt mondja. Így zsebre vágja a kettőst, visszamegy a társaihoz, akik hamar üdvözlésben törnek ki.

Együtt szállunk le a buszról, még reggel van, de a fiúk sietnek a Széchenyi térre, ahol már szól a zene. Így kezdődött a gyermeknap vasárnap, amelyen a Magyar Úttörő Szövetség megalakulásának 30. évfordulóját is ünnepelték. A kettős ünnepen 10 órára a tér megtelt piros és kéknnyakkendős iskolásokkal. Haezer fiatal gyűlt össze, közöttük vendégként a szabadkai pionírok.

A jubileumi úttörő díszszemlére minden csapat és raj zászlókkal, jelvényekkel sorakozott fel. Sok száz szülő a járdáról leszorulva figyelte a nem mindennapi eseményeket. Jelentettek az ezredparancsnokok, behozták a csapatzászlót, majd *Borbola István* városi úttörőelnök megnyitóját után *Pádár Lászlóné* megyei úttörőelnök mondt beszédet.

Az ünnepség díszmelnvényén meghívott vendégként ott voltak a jugoszláv pionír szövetség szabadkai vezetői *Mihajlo Jancsikin*, *Mihajlo-vics Barbara*, *Budai József* — is, és a város társadalmi, politikai életének vezetői, többek között *Deák Béla*, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, *Bányai-né dr. Birkás Mária* és *Prágai Tibor*, a Szeged megyei város tanácsának elnökhelyettesei, *Horváth Lajos*, a KISZ megyei bizottságának titkára, *dr. Dékány Klára*, a KISZ városi bizottságának első titkára.

Pádár Lászlóné beszédében felelevenítette a harminc évvel ezelőtti eseményeket, amikor az úttörő szövetség megalakult. A szövetség már kezdetben sok segítséget kapott a szülőktől. A támogatásra szükség volt, hisz az úttörőcsapatoknak nem volt olyan felszerelésük, annyi játékuk, mint most. *Pádár Lászlóné* szólt arról is, hogy a jubileumi évfordulóra készültek a pajtások. Kutatták a mozgalom történetét, dokumentumokat, képeket gyűjtötték a gyerekek, és felkeresték az alapítókat, elbeszélgettek velük. Szó esett ezeken a beszélgetéseken, milyen volt a régi mozgalmi munka, tábori élet. Természetesen a diákok a ma iskolájáról meséltek. Végeredményben a jubileumi ünnepség szónoka hangsúlyozta azt is, hogy az úttörőmozgalom harminc év alatt tekintélyt szerzett, és olyan formát, életet alakított ki, amelyben a gyermekkor legszebb élményét kapják a pajtások. Nincs olyan gyerek, aki ne akarna úttörő lenni. A csapatok, rajok a közösségformálással és a neveléssel méltó hírnevet szereztek a mozgalomnak. Többek között azzal is foglalkoznak, hogy felkészítsék az általános iskolásokat a KISZ-életre.

Dr. Dékány Klára a KISZ Szeged városi bizottsága nevében az ünnep alkalmából zászlót adományozott a városi úttörőelnökségnek, majd *Pádár Lászlóné* és *Borbola István* a mozgalmi munkában élenjáróknak kitüntetésekkel nyújtott át.

Kiss Ernő KISZ Erdeméret, a II. Rákóczi Ferenc úttörőcsapat a kiváló csapat-

Átadják a kitüntetések a legjobb úttörővezetőknek

A szabadkai pionírok táncolva vonulnak

Somogyi Károlyné felvételei

A kisdobosok játékot mutatnak be

munkáért, a Dózsa György és a Mező Imre úttörőcsapat a Dicsőó Oklevél kitüntetését kapta. Kiváló Úttörővezető kitüntetésben részesült *dr. Pleskó András*, *Dobcsányi Ferencné*, *Hencz Alajosné*, *Oroszvári Ferenc*, *Dicsőó Oklevélben: Szabó Károly*, *Surman Hermina*, *Zsarkó István*. Kiváló Ifjúvezetői Munkáért kitüntetését kapta *Bozó Károly*, *Balogh Gábor*, *Dosz-poly Zsuzsanna*, *Volford Károly*. Tizenkét pajtás Kiváló Úttörő kitüntetését és egy Kiváló Kisdobos kitüntetését kapott. A Kossuth, a Gábor Áron és a Zalka Máté úttörőcsapatok pedig a városi úttörőelnökség Dicsőó Oklevélét vehették át.

A szines karneváln a gyerekek az úttörőélet legérdekesebb mozzanatait táncol, dallal, jelszavakkal fejezték ki. A közönség óriási érdeklődése kísérte az aszfaltrajz-versenyt. Osztálytárs, szülő, csapatvezető biztatta az ifjú „művészeket”. A legtöbben

Tápai kistáncosok

Tápién hagyomány, hogy az iskolai szünetekben néptánc-tábor működik. A tavalyi rendezvénysorozat egyik előadója *Ofella Sándor*, a tápiószecsői művelődési ház igazgatója volt. Úgy látszik, szívéhez nőttek a tápai kistáncosok, mert már akkor meghívták őket honába, töltsék ott a 76-os év gyermeknapját.

Tápiószecső Tápiéhoz hasonlóan igen régi település. Első ismert említését Sze-

talán *Ocskó Tibor* figyelték, a gediói iskola tanulója fantáziája a világrben kalandozott.

Izgalmas volt a délutáni játékverseny is. A vetélkedő az iskolások hétköznapijait is szimbolizálta. A tanulópárok köztudottan egymást segítve rajtolnak a jó bizonyítványért. A versenyen ez úgy nézett ki, hogy két gyerek egymásnak háttal állva, egymáshoz szorítva vitte a labdát, kezükkel azt nem foghatták meg. A felnőttek, szülők is kedvet kaptak a versenyzéshez, ők is szálltak. Csúzlival lóttek a lég-gömbökre, így apa és fia együtt vetélkedett, ki az ügyesebb.

Este Újszegeden, a Bertalan emlékműnél, a táborútnél felhangzott az ismert dal... *Sose hallok olyan gyönyörű nótaszót.*

Jókedv, vidámság, tréfa. A gyermeknap örömet nehéz kifejezni.

H. M.

Írás nélkül is

Szemünk láttára változik az ország képe. Új jelek rajzolódnak a térképre, terjeszkednek a városok, a falvak. Ha megkérdeznénk egy átutazó idegent, mit látott országútajainkról, bizonyára azt válaszolná: mindenütt építkeznek.

Valóban, soha nem építkeztünk annyit, mint most. Építünk nagyban és kicsiben, városban és falun. Családok sokaságának erejét kötik le a „házi” beruházások, akárcsak az országét; és akkor még nem is beszéltünk a hétfégi telektulajdonosok építkezési lázáról. Az ő gondjuk azonban nem azonos a szükségéből építkezőkével.

Szükségből, saját emberi létük kereteinek megteremtéséért szánják rá magukat az építkezésre a társasházi, lakásszövetkezeti közösségek tagjai, a családi házak építői. Otthont akarnak teremteni, ahol nyugalmasak az esték és békések a reggelek, ahol a saját szabályaik érvényesülhetnek, nem a főbérlet, társbérlet, a szívségből fedelelet adó rokonságé. Lehet persze, hogy gyakran a szükségéből építkezők is felnagyítják szükségleteiket, tovább akarnak nyújtózkodni, mint ameddig a takarójuk ér, de ez nem változtat a tényeken. Azon, hogy tiszteletre méltó törekvéseiket közel sem irigylésre méltó körülmények között váltják valóra.

Csak az tudja igazán, milyen kinszenvedés az építkezés, aki próbálta. Terv, építőanyag, kapacitás, szakemberek, szerelők; ezek a szavak ugyanannyiszor ismétlődnek napról napra a kiemelt nagyberuházásokon, mint az új lakótelepeken, vagy a társasházaknál. A gondok azonosak, legfeljebb a méretek és a kockázatok különböznek. De míg az új lakásnak fél évvel az eredeti határidő után is örül a tulajdonosa, az országos beruházásnál ennyi „csúszás” sok-sok millióval könnyíti meg a zsebünket. Mégis úgy tűnik, ezen kevésbé izgatjuk magunkat. A beköltözésre várók felháborodásával mélysegesen egyetértünk, az ország beruházásainak késedelmével szemben sokkal engedékenyebbek vagyunk. Pedig a lazaságokra sem a mé-

retek, sem a valóban nehézkes körülmények nem adhatnak felmentést.

Az országos beruházások kivitelezőit, az állami építőipari vállalatokat, a társasházak vállalkozóit ráadásul szigorúan körülhatárolt jogi formulák kötik szerződésük teljesítésére. Régen leszoktunk róla, hogy az adott szó becsületére hivatkozzunk, hiszen a szóbeli megállapodás a zárt közösségek jellemzője volt. A fejlődés természetes velejárója, hogy manapság papíron kötünk jogi megállapodásokat. Annaira viszont mégsem kellene „előreszaladni” a fejlődésben, hogy a már hivatalos szerződéseket is semmisnek tekintsék egyes vállalatok. Másutt is előfordul, de az építkezések esetében különösen sok az ilyen példa. Állami vállalatok, szövetkezetek magyarázzák a bizonyítványukat ahelyett, hogy keresnék a megoldás lehetőségeit.

Az pedig olykor talán nincs is olyan távol, mint hiszik. Elég, ha a családi házakra gondolunk. Ezeknél a tavasszal fölhúzott falakra ősszel rákerül a tető, pedig nincs generálkivitelező, fő- és alvállalkozó. Minden „egydi kivitelezésben” történik. Látszólag külső segítség nélkül — mégis megannyi külső segítségből. A telekhez, anyaghoz állami hitel segíti az építetőket; eddig közös a helyzetük a szövetkezeti és társasházakkal. Ezután válik szét az útjuk. Míg a nagyobb vállalkozásoknál hivatalos útra terelődik a dolog, a családi házakat a családtagok, a barátok, a munkatársak, szomszédok „közös vállalkozása” hozza tető alá.

Supa írás nélküli, pusztán a segítő szándék miatt kimondott, a szombat-vasárnapokat odaigéző szóra alapuló szerződés. Amíg az alpból, a csupasz falakból otthon lesz, ki-ki beleépíti saját erejét, szakértelmét; a ház a rokonok, a barátok, a munkatársak közös ügye. Írásos szerződés nélkül teszük. Nem ártana tanulni tőlük a nagyobb építkezéseken is. Nem szakértelmet, hanem a segítés minden akadályt leküzdő erejét.

Viczián Erzsébet

Az V. ötéves terv sikeréért

Textiles- és vendéglátó brigádok följajánlása

A PNYV szegedi textil-művek gyára párt-, gazdasági és tömegszervezeti vezetői, dolgozói, szocialista brigádjai vállalták az 1976. évi feladatok sikeres teljesítését. Följajánlották, hogy az 1975. évhez viszonyítva tovább csökkentik a termékek előállítására fordított munkaórákat. Ennek érdekében a gyár kiváló brigádja címmel kitüntetett *Landler Jenő* szocialista brigád vállalta, hogy a gépi hatékonyság fokozására a termelő gépek jobb minőségű karbantartásával segítik a termelőüzemek mennyiségi és minőségi vállalásainak teljesítését.

A gyár kollektívái vállalták továbbá, hogy az 1976. évi mennyiségi és minőségi tervfeladatokat túlteljesítik. A fonodai szocialista brigádok ezért 100 tonna többlettermelést termelnek úgy, hogy termékeik I. osztályú részarányát átlagosan egy százalékkal növelik. A szövődési szocialista brigádok ígérték, hogy az 1976. évi előirányzott termékenkénti minőségi feladatokat átlagosan fél százalékkal túlteljesítik. A gyár szocialista brigádjai védnökséget vállaltak a kivitelezés alatt levő szakmunkástanuló leányszállás szeptember 1-én történő átadásáért. Ennek érdekében többlet társadalmi munkát végeznek a belső munkálatok időbeni befejezésére.

A Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat brigádjai is fölmérték: milyen többfeladatokat vállalhatnak az V. ötéves terv sikeréért. Egyebek között ígérik, hogy emelik az étkeztetési szín-

vonalat; az ételválasztékot a korszerű táplálkozás követelményeinek megfelelően alakítják, figyelemmel a szerényebb igényekre. Bővítik az előfizetéses és diákétkeztetést, népszerűsítik a tejes ételeket, s az ilyen áruk részarányát növelik, többet készítenek a cukor- és vajszegény kímélő ételekből. A háziasszonyoknak azzal kedveznek,

hogy ezután több süteményt és félkész terméket készítenek, s adnak el. Vállaltak feladatokat a brigádok a szegedi Hágl étterem rekonstrukciójának mielőbbi befejezéséért, valamint a Vásárhelyen állami támogatással — a gyermek- és diákétkeztetés javítása érdekében — épülő 3 ezer adagos vendéglátó egység gyors megvalósításáért is.

Nemzedékváltás a termelőszövetkezetekben

A TOT elnöksége hétfőn ülést tartott; megtárgyalta a termelőszövetkezeti tagság helyzetének alakulását, és életkörülményeinek fejlődését.

Az elnökség megállapította, hogy az elmúlt 5 évben a tsz-tagok száma egyenletesen csökkent, és a tagság összetétele a nemzedékváltás nyomán számottevően módosult. 1975 végén 930 ezer tagja volt a termelőszövetkezeteknek, közülük 510 ezer aktív korú, 420 ezer pedig nyugdíjas. (A nyugdíjasok száma öt év alatt 20 százalékkal nőtt.)

Az elmúlt években élénk munkaerőmozgás volt megfigyelhető, főleg az iparosított körzetekben és a tsz-alkalmazottak körében. A lönségek, továbbra is fontos feladat a szocialista elosztás elveinek következetesebb érvényesítése. (MTI)

a munkafeltételek iránti igényt az iparban meghonosított gyakorlathoz közeledett. Az aktív tagság tovább fiatalodott, az átlagos életkor öt év alatt három évvel, 41 évre csökkent.

A termelőszövetkezeti tagok jövedelmi helyzete a központi életszínvonal-politikai célokkal összhangban általában kedvezően alakult. Viszont a foglalkoztatás mértékétől, a szövetkezet gazdasági helyzetétől függően — esetenként szubjektív okok miatt — túlzottan differenciálódott az azonos munkát végzők keresete, továbbá az egyes szövetkezetek és megyék átlagkereseti színvonala. Bár a tervidós szak során enyhültek a külső hatások, továbbra is fontos feladat a szocialista elosztás elveinek következetesebb érvényesítése. (MTI)